

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

17 януари 2019 година *

„Преюдициално запитване — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети с оглед на положението в Либия — Поредица от договори, сключени с цел издаване на банкова гаранция в полза на образувание, включено в списък за замразяване на финансови средства — Плащане на разходи съгласно договори за насрещна гаранция — Регламент (ЕС) № 204/2011 — Член 5 — Понятие „финансови средства, предоставени на образувание, посочено в приложение III към Регламент № 204/2011“ — Член 12, параграф 1, буква в) — Понятие „претенция по гаранция“ — Понятие „лице или образувание, действащо от името на лице, посочено в член 12, параграф 1, буква а) или б)“

По дело C-168/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Kúria (Върховен съд, Унгария) с акт от 23 март 2017 г., постъпил в Съда на 3 април 2017 г., в рамките на производство по дело

SH

срещу

TG,

в присъствието на:

UF,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: M. Vilaras (докладчик), председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на трети състав, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan и D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: R. Schiano, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 23 април 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за SH, от J. Burai-Kovács и G. Stanka, ügyvéd, както и от Á. Mohay, jogi iroda vezetője,

* Език на производството: унгарски.

- за TG, от B. Kutasi и Á. Szenczy, ügyvédek, както и от E. Rosenfeld, адвокат,
- за UF, от Z. Völgyesiné Hontvári и A. Szerencsés, ügyvédek,
- за унгарското правителство, от G. Koós и Z. Fehér, в качеството на представители,
- за германското правителство, от T. Henze и D. Klebs, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato,
- за Европейската комисия, от L. Navas и E. Paasivirta, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 октомври 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването, първо, на членове 5 и 9 и член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 204/2011 на Съвета от 2 март 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия (ОВ L 58, 2011 г., стр. 1), второ, на член 12, параграф 1 от същия регламент в редакцията съгласно Регламент (ЕС) № 45/2014 на Съвета от 20 януари 2014 г. (ОВ L 16, 2014 г., стр. 1), и трето, на член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/44 на Съвета от 18 януари 2016 година за ограничителни мерки с оглед на положението в Либия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 204/2011 (ОВ L 12, 2016 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на разглеждан от Kúria (Върховен съд, Унгария) спор между две унгарски банки, SH и TG, относно заплащането от SH на TG, от една страна, на разходи за гаранция, направени по банкова гаранция, предоставена от либийската банка Sahara Bank на либийския възложител на строителни работи Libyan Housing and Infrastructure Board (Либийски съвет по жилищното строителство и инфраструктурата, наричан по-нататък „НІВ“), и от друга страна, на разходи по насрещна гаранция, предоставена от TG на Sahara Bank.

Правна уредба

Международното право

- 3 Предвид извършваните в Либия груби и системни нарушения на правата на човека, на основание член 41 от глава VII от Устава на Организацията на обединените нации на 26 февруари 2011 г. Съветът за сигурност на ООН приема Резолюция 1970 (2011), с която срещу тази държава се въвеждат ограничителни мерки.
- 4 Съгласно точки 17 и 21 от посочената резолюция Съветът за сигурност на ООН:

„17. *Реши*, че всички държави членки трябва незабавно да замразят всички финансови средства, други финансови активи и икономически ресурси, които се намират на тяхна територия и са притежавани или контролирани пряко или непряко от лицата или образуванията, посочени в приложение II към настоящата резолюция или посочени от създадения в изпълнение на параграф 24 по-долу Комитет, или от лица или образувания, действащи от името или по указания на същите, или от притежавани или контролирани от тях образувания, и *освен това*

реши, че всички държави членки трябва да възпрепятстват предоставянето от техните граждани или от лицата или образуванията, които се намират на тяхна територия, на финансови средства, финансови активи или икономически ресурси на лицата или образуванията, посочени в приложение II към настоящата резолюция, или на посочените от Комитета лица;

[...]

21. *Реши*, че с предвидените в параграф 17 по-горе мерки не се забранява посочено лице или образувание да извършва плащания по договор, сключен преди включването на това лице или образувание в списъка, ако съответните държави са се уверили, че плащането не се получава пряко или непряко от лице или образувание, за което се отнася параграф 17 по-горе, и ако същите държави са уведомили Комитета за намерението си да извършат или получат такива плащания или да разрешат, съобразно случая, размразяването за тази цел на финансови средства, финансови активи и икономически ресурси, десет работни дни преди разрешението“.

Правото на Съюза

Решение 2011/137/ОВППС

5 С цел привеждане в действие на Резолюция 1970 (2011) Съветът на Европейския съюз приема Решение 2011/137/ОВППС от 28 февруари 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия (ОВ L 58, 2011 г., стр. 53).

6 В член 6, параграфи 1 и 2 от това решение се предвижда следното:

„1. Всички финансови средства, други финансови активи и икономически ресурси, притежавани или контролирани пряко или непряко от:

а) лицата и образуванията, изброени в приложение II към Резолюция 1970 (2011) [...], както и допълнителните лица и образувания, определени от Съвета за сигурност или Комитета в съответствие с параграф 22 от Резолюция 1970 (2011) [...], или от лица или образувания, действащи от тяхно име или по тяхно указание, или от образувания, притежавани или контролирани от тях, съгласно посоченото в приложение III;

б) лица и образувания, които не са включени в приложение III, участници или съучастници в разпореждането, контролирането или ръководството по друг начин на извършването на сериозни нарушения на правата на човека на лица в Либия, включително чрез участие или съучастие в планиране, командване, разпореждане или провеждане на нападения в нарушение на международното право, включително въздушни бомбардировки, върху цивилно население и съоръжения, или от лица или образувания, действащи от тяхно име или по тяхно указание, или от образувания, притежавани или контролирани от тях, съгласно посоченото в приложение IV;

се замразяват.

2. Не се предоставят, пряко или непряко, финансови средства, други финансови активи или икономически ресурси на или в полза на физическите или юридическите лица или образуванията, посочени в параграф 1“.

7 Съгласно член 7 от това решение:

„Не се удовлетворяват искове, включително за обезщетения, нито други подобни искове — като искове за компенсации или искове по гаранции във връзка с договор или транзакция, чието изпълнение е засегнато пряко или непряко, изцяло или частично вследствие на мерките, предприети в съответствие с Резолюция 1970 (2011) [...], включително мерки на Съюза или на държава членка в съответствие със, изисквани от или във връзка с изпълнението на съответните решения на Съвета за сигурност, или мерки, обхванати от настоящото решение — на посочените лица или образувания, включени в приложения I, II, III или IV, или на други лица или образувания в Либия, включително правителството на Либия, или на лица или образувания, които предявяват искове чрез или за сметка на такива лица или образувания“.

Регламент № 204/2011

8 Въз основа на Решение 2011/137 Съветът приема Регламент № 204/2011, който влиза в сила на 3 март 2011 г.

9 Съгласно съображения 1 и 2 от този регламент:

„(1) В съответствие с Резолюция 1970 (2011) [...] в Решение 2011/137 [...] се предвижда налагане на оръжейно ембарго, забрана на износа на оборудване за вътрешни репресии, както и ограничения за допускане и замразяването на финансови средства и икономически ресурси на някои лица и образувания, участващи в тежки нарушения на правата на човека спрямо лица в Либия, включително чрез участие в атаки в нарушение на международното право спрямо гражданското население и граждански обекти. Тези физически или юридически лица и образувания са изброени в приложенията към решението.

(2) Някои от тези мерки попадат в обхвата на Договора за функционирането на Европейския съюз и следователно за тяхното прилагане е необходим нормативен акт на равнището на Съюза, по-специално с цел да се осигури еднаквото им прилагане от страна на икономическите оператори във всички държави членки“.

10 Член 1 от този регламент гласи:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

а) „финансови средства“ означава финансови активи и ползи от всякакъв вид, включително, но не само:

[...]

v) кредити, право на прихващане, гаранции, гаранции за изпълнение или други финансови задължения;

vi) акредитиви, коносаменти, документи за продажба;

[...]

б) „замразяване на финансови средства“ означава предотвратяване на всяко движение, прехвърляне, изменение, използване, достъп или боравене с финансови средства по всякакъв начин, който би довел до промяна в тяхното количество, размер, местонахождение, собственост, владение, вид, предназначение или друга промяна, която би позволила използване на финансовите средства, включително управление на портфейл;

- в) „икономически ресурси“ означава активи от всякакъв вид, независимо дали са материални или нематериални, движими или недвижими, които не са финансови средства, но могат да бъдат използвани за получаване на финансови средства, стоки или услуги;
- г) „замразяване на икономически ресурси“ означава предотвратяване на използването им с цел получаване на финансови средства, стоки или услуги по всякакъв начин, включително, но не само, чрез тяхната продажба, отдаване под наем или ипотекиране;

[...]“.

11 Член 5 от същия регламент гласи следното:

„1. Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от физическите или юридически лица, образуванията и органите, изброени в приложения II и III.

2. Не се предоставят финансови средства или икономически ресурси, пряко или непряко, на или в полза на физически или юридически лица, образувания или органи, изброени в приложения II и III.

3. Забранява се съзнателното и преднамереното участие в действия, чиято цел или резултат е прякото или косвеното заобикаляне на мерките, посочени в параграфи 1 и 2“.

12 Съгласно член 9, параграф 1 от Регламент № 204/2011:

„Член 5, параграф 2 не се прилага за добавянето към замразени сметки на:

[...]

б) плащания, дължими съгласно договори, споразумения или задължения, сключени или възникнали преди датата, на която физическото или юридическото лице, образуванието или органът, посочени в член 5, са били посочени от Комитета по санкциите, Съвета за сигурност или Съвета,

при условие че тези [...] плащания са замразени в съответствие с член 5, параграф 1“.

13 Член 12 от този регламент гласи:

„Не се удовлетворяват искове, включително за обезщетения, нито други подобни искове — като искове за компенсации или искове по гаранции във връзка с договор или транзакция, чието изпълнение е засегнато пряко или непряко, изцяло или частично вследствие на мерките, предприети в съответствие с Резолюция 1970 (2011) [...], включително мерки на Съюза или на държава членка в съответствие със, изисквани от или във връзка с изпълнението на съответните решения на Съвета за сигурност, или мерки, обхванати от настоящия регламент — на правителството на Либия, или на лица или образувания, които предявяват искове чрез него или за негова сметка“.

Регламент № 45/2014

14 С член 1 от Регламент № 45/2014 член 12 от Регламент 204/2011 се изменя по следния начин:

„1. Не се удовлетворяват никакви претенции във връзка с договори или трансакции, чието изпълнение е засегнато пряко или непряко, изцяло или частично от мерките, наложени с настоящия регламент, включително претенции за обезщетение или други претенции от този вид, като претенции за компенсация или претенции по гаранция, по-специално претенции за удължаване на сроковете или за изплащане на облигация, гаранция или обезщетение, по-специално на парична гаранция или парично обезщетение, независимо от формата, предявени от:

- а) посочени лица, образувания или органи, изброени в приложение II или III;
- б) всички други лица, образувания или органи от Либия, включително либийското правителство;
- в) всякакви лица, образувания или органи, действащи чрез или от името на едно от лицата, образуванията или органите, посочени в буква а) или б).

[...]“.

15 Изменението на член 12 от Регламент № 204/2011 влиза в сила на 22 януари 2014 г.

Регламент 2016/44

16 Съгласно член 17, параграф 1 от Регламент 2016/44, който влиза в сила на 20 януари 2016 г.:

„Не се удовлетворяват никакви искове във връзка с договори или сделки, чието изпълнение е засегнато пряко или непряко, изцяло или частично от мерките, наложени с настоящия регламент, включително искове за обезщетение или други искове от този вид, като искове за компенсация или искове във връзка с гаранция, по-специално искания за удължаване на срокове или за плащане по обезпечение, гаранция или обезщетение, по-специално на финансова гаранция или финансово обезщетение, независимо от формата, предявени от:

- а) посочени лица, образувания или органи, изброени в приложение II или III;
- б) всички други лица, образувания или органи от Либия, включително либийското правителство;
- в) всяко лице, образувание или орган, действащи чрез или от името на едно от лицата, образуванията или органите, посочени в буква а) или б)“.

Обстоятелствата в основата на спора в главното производство и преюдициалните въпроси

17 На 7 юли 2009 г. НІВ и унгарското строително предприятие UF сключват договор, по силата на който последното трябва да изгради обществени инфраструктури в регион Зауия (Либия). НІВ изисква UF да учреди банкови гаранции, които да бъдат издадени от либийска банка, за да гарантира, от една страна, изпълнението на задълженията си срещу полученото авансово плащане (гаранция за възстановяване на авансовото плащане), и от друга страна, извършването на строителните работи (гаранция за добро изпълнение).

- 18 Sahara Bank приема да издаде исканите от НІВ гаранции, но иска от UF да ѝ осигури насрещна гаранция, която да бъде предоставена от унгарска банка.
- 19 На 16 октомври 2009 г. UF и унгарската банка SH сключват договор за насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане и договор за насрещна гаранция за добро изпълнение, с които SH се задължава да издаде насрещни гаранции в полза на друга унгарска банка, а именно TG, която е упълномощена от SH да предостави на Sahara Bank насрещната гаранция и документарния акредитив, които последната изисква. В резултат на това на 20 ноември и 16 декември 2009 г. SH издава в полза на TG съответно насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане за сумата от 69 499 610 LYD (либийски динара) (около 49 251 000 EUR), валидна до 14 септември 2013 г., и насрещна гаранция за добро изпълнение за сумата от 9 266 615 LYD (около 6 567 000 EUR), валидна до 15 юли 2014 г.
- 20 На 24 ноември и 17 декември 2009 г. TG издава в полза на Sahara Bank съответно насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане, валидна до 30 август 2013 г., и неотменяем акредитив, валиден до 30 юни 2014 г., след което Sahara Bank издава изискваните от НІВ банкови гаранции.
- 21 Срещу извършената от TG услуга за издаване на тези гаранции SH се задължава да ѝ заплаща авансово всяко тримесечие възнаграждение в размер на 1,30 % годишно и да ѝ възстановява направените от Sahara Bank разходи и разноски, както и нейните собствени разноски за финансиране и евентуално дължимите лихви за забава.
- 22 С Регламент за изпълнение (ЕС) № 233/2011 на Съвета от 10 март 2011 година за прилагане на член 16, параграф 2 от Регламент № 204/2011 (ОВ L 64, 2011 г., стр. 13) наименованието на НІВ е добавено в списъка в приложение III към последния регламент, считано от 11 март 2011 г.
- 23 С Регламент за изпълнение (ЕС) № 272/2011 на Съвета от 21 март 2011 година за прилагане на член 16, параграф 2 от Регламент № 204/2011 (ОВ L 76, 2011 г., стр. 32) наименованието на Sahara Bank е добавено в списъка в приложение III към последния регламент, считано от 22 март 2011 г. Това наименование е премахнато от посочения списък на 2 септември 2011 г. на основание Регламент за изпълнение (ЕС) № 872/2011 на Съвета от 1 септември 2011 година за прилагане на член 16, параграф 2 от Регламент № 204/2011 (ОВ L 227, 2011 г., стр. 3).
- 24 От 2 септември 2011 г. до 16 юли 2013 г. TG заплаща на Sahara Bank дължимите разходи по сключения с последната договор за насрещна гаранция.
- 25 На 29 ноември 2012 г. по искане на НІВ Sahara Bank се опитва да задейства издадената от TG насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане. TG обаче отказва да предприеме действия като твърди, че претенцията е незаконосъобразна. В това отношение с окончателно определение от 22 април 2013 г. Fővárosi Ítéltábla (Регионален апелативен столичен съд Будапеща, Унгария) забранява извършването на такова плащане, докато наименованието на НІВ е включено в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011.
- 26 На 20 декември 2012 г. SH и TG подписват меморандум за разбирателство, чрез който констатира, че никоя претенция за плащане на гаранцията за възстановяване на авансовото плащане не може да бъде удовлетворено, докато за НІВ се прилагат ограничителни мерки. В този меморандум SH отбелязва намерението си да заплаща разходите за насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане и за насрещна гаранция за добро изпълнение, за които може да претендира TG, а посредством нея Sahara Bank, само при условие че спрямо НІВ повече не се прилагат такива мерки преди изтичането на срока на тези две насрещни гаранции. SH се задължава да заплаща по депозитна сметка разходите, които все още не са платени към

- тази дата, и последващите разходи, като разблокирането на така платената сума трябвало да се извърши при условията, които са предвидени в договор за депозит, сключен между страните и банка депозитар (наричан по-нататък „договорът за депозит“).
- 27 Също на 20 декември 2012 г. SH, TG и банката депозитар сключват договора за депозит, по силата на който сумите, свързани с предоставените от SH на TG насрещни гаранции, се депозират и съхраняват, както и начисляваните върху тях лихви.
 - 28 Страните по договора за депозит предвиждат, че депозираните суми ще бъдат преведени на SH, ако наименованието на НІВ не бъде премахнато от списъка в приложение III към Регламент № 204/2011 преди изтичането на сроковете на насрещните гаранции, издадени от SH. Алтернативно, те предвиждат, че депозираните суми ще бъдат предадени на TG, ако наименованието на НІВ бъде премахнато от списъка в приложение III към Регламент № 204/2011 преди изтичането на тези срокове.
 - 29 След 20 декември 2012 г. SH заплаща по въпросната депозитна сметка разходите, дължими на TG по издадените от последната насрещни гаранции.
 - 30 Срокът на издадената от SH насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане изтича на 14 септември 2013 г. без наименованието на НІВ да е премахнато от списъка в приложение III към Регламент № 204/2011.
 - 31 Вследствие на извършеното с Регламент № 45/2014 изменение, влязло в сила 22 януари 2014 г., с член 12, параграф 1, буква б) от Регламент № 204/2011 се забранява удовлетворяването на претенция, свързана с договор или трансакция, чието изпълнение е засегнато от въведените с този регламент мерки, предявена по-специално от лица, образувания или други органи от Либия.
 - 32 С Регламент за изпълнение (ЕС) № 74/2014 на Съвета от 28 януари 2014 година за прилагане на член 16, параграф 2 от Регламент № 204/2011 (ОВ L 26, 2014 г., стр. 1) наименованието на НІВ е премахнато от списъка в приложение III към последния регламент, считано от 29 януари 2014 г.
 - 33 На 31 януари 2014 г. SH иска от банка депозитар да освободи в нейна полза депозираната сума, тъй като срокът на издадената от SH насрещна гаранция за възстановяване на авансовото плащане изтекъл през периода, в който наименованието на НІВ е било включено в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011. TG отказва да предостави необходимата за освобождаване на депозита декларация, предвидена в договора за депозит, с твърдението, че условията за такова освобождаване не са изпълнени.
 - 34 SH съответно се обръща към първоинстанционния съд с искане въпросният депозит да бъде освободен. От своя страна TG предявява насрещен иск за заплащане на сума в размер на 2 072 321,18 EUR, представляваща разходите, които според нея ѝ се дължат по повод на изпълнението на обвързващите я със SH договори, и разходите за насрещна гаранция, платени от TG на Sahara Bank.
 - 35 Първоинстанционният съд уважава искането на SH, но я осъжда да заплати сумата от 1 352 713,04 EUR на TG. Той всъщност приема, че дължимите разходи съгласно договорите за насрещна гаранция, сключени между SH и TG, не попадат в приложното поле на Регламент № 204/2011, тъй като представлявали насрещната престация за услуга, предоставена от унгарско юридическо лице. Същият съд обаче счита, че платените от TG на Sahara Bank разходи за гаранция попадат в приложното поле на Регламент № 204/2011 и че TG съответно не може да претендира възстановяването им от SH.

- 36 Въззивният съд изменя първоинстанционното решение и отхвърля изцяло насрещния иск, като се позовава на обстоятелството, че с договора за депозит страните в спора са изменили клаузите от договорите за насрещна гаранция, що се отнася до правото на събиране на свързаните с тях разходи и погасяването на това право. От това следвало, че след като наименованието на НІВ не е било премахнато от списъка в приложение III към Регламент № 204/2011 преди изтичането на срока на насрещните гаранции, ТG не е имало право да му се заплатят различните разходи. Същият съд добавя, че дори и без изменение на договорите ТG не би имало право на това заплащане, тъй като наложените с правната уредба на Съюза ограничителни мерки са задължителни, като ТG не можело да предостави гаранция на образувание, за което се прилагат тези мерки, и съответно не можело да има право на покриване на разходите, свързани с такава гаранция. Платените от ТG на Sahara Bank разходи за гаранция непряко служели за изпълнението на задължение в полза на НІВ, попадащо в приложното поле на Регламент № 204/2011.
- 37 ТG подава касационна жалба до Kúria (Върховен съд) срещу решението, с което се отхвърля насрещният ѝ иск. Тя твърди, че въззивният съд е изтъквал погрешно членове 5 и 12 от Регламент № 204/2011, тъй като приложното поле на въпросния член 5 обхващало само образуванията, включени в списъка на санкциите, където наименованието на Sahara Bank вече не било включено, и че през релевантния период посоченият член 12 се отнасял само за либийските власти. ТG посочва, че дължащите му се разходи за гаранция и заплатените на Sahara Bank разходи са банкови разходи, че те не представляват гаранция и че плащането им не обслужва интересите на НІВ.
- 38 Както SH, така и UF, встъпила страна в спора в главното производство в подкрепа на SH, искат от запитващата юрисдикция да потвърди въззивното решение, тъй като според тях значение има единствено обстоятелството, че сред операторите в поредицата от договори, подписани между страните, наименованието на един от тях, а именно това на НІВ, е включено в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011.
- 39 Запитващата юрисдикция прави разграничение между гаранцията, учредена за гарантиране на изпълнението на задължение, и разходите за гаранция, които представляват насрещната престация за услугата, изразяваща се в поемането на гаранционно задължение. Според нея освобождаването на банковата гаранция в полза на НІВ, ако до него се бе стигнало, е щяло да се окаже плащане, забранено с Регламент № 204/2011.
- 40 Същата юрисдикция констатира, че насрещният иск на ТG се състои от две части — с едната се иска възстановяване на платените от нея на Sahara Bank разходи за гаранция, а другата се отнася за разходите, които имала право да претендира от SH по силата на сключените между тях договори за насрещна гаранция.
- 41 Според запитващата юрисдикция произнасянето по този иск налага да се определи дали плащането на разходи за гаранция може да се счита за непряко плащане на финансови средства във връзка, под каквато и да било форма, с банковата гаранция. Освен това трябвало да се определи дали при претендирането на това плащане ТG може да се счете за лице действащо от името на лице, образувание или орган, за които се прилагат ограничителните мерки на Регламент № 204/2011. Тя също така иска да се установи дали член 9 от този регламент, където се предвиждат изключения от мерките за замразяване на финансови средства и икономически ресурси, евентуално е приложим.
- 42 Запитващата юрисдикция констатира, че трябва да се произнесе въз основа на националното право, ако предявената от ТG претенция за плащане на различните разходи за гаранция не попада изцяло или отчасти в приложното поле на Регламент № 204/2011. Ако плащането на

въпросните разходи трябвало да се квалифицира като непряко плащане по смисъла на този регламент, без предвиденото в член 9 изключение да може да се приложи, насрещният иск трябвало да се отхвърли.

- 43 Според запитващата юрисдикция разглежданите различни договори са тясно свързани, тъй като са сключени единствено с цел да се учреди банкова гаранция в полза на НІВ, и не е възможно да се разглеждат като пораждащи самостоятелни задължения, независими едно от друго.
- 44 Тя отбелязва, че ако плащането на разходите за гаранция попада в приложното поле на регламент, с който се въвеждат ограничителни мерки, следва да се определи кой регламент е приложим, а именно Регламент № 204/2011, който е в сила към момента на изтичане на срока на насрещните гаранции, или Регламент 2016/44, който влиза в сила, след като спорът вече е висящ пред унгарските съдилища и изчисляването на тези разходи не е приключило окончателно.
- 45 При това положение Кúria (Върховен съд) решава да спре производството и да отправи до Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Попадат ли в приложното поле на Регламент № 204/2011 или евентуално в това на Регламент 2016/44 следните задължения за заплащане на разхода за гаранция, произтичащи от някои договори за насрещна гаранция, сключени като част от поредица договори с цел издаването на банкова гаранция в полза на [НІВ]:
- а) ако по силата на договор за насрещна гаранция банка, установена в Европейския съюз, е длъжна да заплати разходите на либийска банка, включена в [...] списък[а] в приложение III към Регламент № 204/2011;
 - б) ако по силата на договор за насрещна гаранция банка, установена в [Съюза], е длъжна да заплати разходите на либийска банка, която не е включена в [...] списък[а] в приложение III към Регламент № 204/2011, но банковата гаранция е издадена в полза на НІВ, който е включен в посочения списък;
 - в) ако в периода след изменението на Регламент № 204/2011 с Регламент № 45/2014, Регламент № 204/2011 забранява преките или непреките плащания към всякакви либийски образувания;
 - г) ако задължението за заплащане на разходите за гаранция произтича от договор за насрещна гаранция, сключен в рамките на правоотношението между две установени в [Съюза] банки като част от поредица договори с цел издаването на банкова гаранция в полза на НІВ;
 - д) ако окончателното изчисляване на разходите за гаранция се извърши след изтичането на периода на гаранцията в съдебно производство след влизането в сила на Регламент 2016/44.
- 2) Трябва ли да се счита, ако посоченото в [първия въпрос, букви а) и б)] задължение за заплащане на разходите за гаранция попада в приложното поле на [Регламент № 204/2011], че платените на либийска банка разходи за гаранция — която банка също за определен период е включена в [...] списък[а] в приложение III — с цел издаването на гаранция за възстановяване на авансовото плащане и на гаранция за добро изпълнение в полза на НІВ представляват финансови средства, използвани пряко или непряко в полза на юридическите лица, образуванията и органите, изброени в приложение III към Регламент № 204/2011?
- 3) Трябва ли в периода след изменението на Регламент № 204/2011 с Регламент № 45/2014 [първи въпрос, буква в)] член 12, параграф 1, буква б) от първия регламент да се тълкува в смисъл, че разходите и разноските, претендирани от либийска банка и платени по силата на договор за насрещна гаранция от установена в [Съюза] банка, следва да се считат за преки или непреки претенции по гаранция?

- 4) Трябва ли за лице или образувание по смисъла на член 12, параграф 1, буква в) от Регламент № 204/2011 в редакцията му след изменението с Регламент № 45/2014 — а именно лице или образувание, действащо чрез или от името или в полза на едно от лицата, образуванията или органите, посочени в букви а) или б) от посочения член 12, параграф 1 — да се счита установена в [Съюза] банка, която по силата на договор за насрещна гаранция, сключен като част от поредица договори с цел издаването на банкова гаранция в полза на НІВ, е длъжна да заплати разходите за гаранция на либийско образувание [първи въпрос, буква г)]? Следва ли разходите за гаранция, които тази банка претендира от друга установена в [Съюза] банка, да се считат за преки или непреки претенции по гаранция?
- 5) Отнася ли се предвиденото в член 9 от Регламент № 204/2011 изключение за всякакви плащания?
- 6) Приложим ли е за разрешаването на спора между страните Регламент [2016/44] — с който се отменя Регламент № 204/2011, но който по същество съдържа идентични разпоредби [първи въпрос, буква д)] — доколкото окончателното изчисляване на разходите за гаранция се извършва след влизането в сила на Регламент 2016/44, и трябва ли член 17, параграф 1, буква б) от този регламент да се тълкува в смисъл, че разходите и разноските, претендирани от либийска банка и платени по силата на договор за насрещна гаранция от установена в [Съюза] банка, следва да се считат за преки или непреки претенции по гаранция? Трябва ли за лице или образувание по смисъла на член 17, параграф 1, буква в) от този регламент — а именно лице или образувание, действащо чрез или от името или в полза на едно от лицата, образуванията или органите, посочени в същия член 17, параграф 1, буква а) или б) — да се счита установена в [Съюза] банка, която по силата на договор за насрещна гаранция, сключен като част от поредица договори с цел издаването на банкова гаранция в полза на НІВ, е длъжна да заплати разходите за гаранция на либийско образувание? Следва ли разходите за гаранция, които тази банка претендира от друга установена в [Съюза] банка, да се считат за преки или непреки претенции по гаранция?“.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 46 Според запитващата юрисдикция разрешаването на спора в главното производство зависи по-специално от това дали Регламент № 204/2011 се прилага за дължимите разходи по договори, сключени с цел осигуряване на насрещна гаранция по договор за банкова гаранция, за чийто бенефициер се прилагат ограничителни мерки по силата на този регламент.
- 47 Различните преюдициални въпроси впрочем се припокриват в много отношения, поради което трябва да бъдат прегрупирани и преформулирани с цел на запитващата юрисдикция да се дадат възможно най-точните отговори.
- 48 Трябва съответно да се приеме, че запитващата юрисдикция по същество има съмнения относно прилагането в положение като разглежданото в главното производство, първо, на член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011, където се забранява финансови средства или икономически ресурси да се предоставят пряко или непряко на лица, чието име или наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, второ, на член 12 от посочения регламент, където се забранява удовлетворяване на всякакви претенции, свързани с договори или трансакции, засегнати от въведени със същия регламент мерки, трето, на член 9 от Регламент № 204/2011, където се предвиждат изключения от член 5, параграф 2, и четвърто, на член 17, параграф 1 от Регламент 2016/44, който заменя член 12 от Регламент № 204/2011.

Член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011

- 49 Запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че е приложим в положение като разглежданото в главното производство, в което дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени, първо, от банка от Съюза на либийска банка, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, второ, от банка от Съюза на либийска банка, чието наименование вече не е включено в този списък, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, и трето, от банка от Съюза на друга банка от Съюза.
- 50 Съгласно член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011 никакви финансови средства или икономически ресурси не се предоставят пряко или непряко на изброените в приложения II и III към този регламент физически или юридически лица, образувания или органи, нито пък се използват в тяхна полза.
- 51 Трябва да се отбележи, че предвидената в тази разпоредба забрана за предоставяне на финансови средства или икономически ресурси на лице, включено в списък с лица, за които се прилагат ограничителни мерки, е формулирана особено широко, за което свидетелства употребата на израза „пряко или непряко“, и поради това обхваща всички действия, чието извършване е необходимо съгласно приложимото национално право, за да може това лице действително да получи право на пълно разпореждане със съответните финансови средства или икономически ресурси (вж. в този смисъл решения от 11 октомври 2007 г., Möllendorf и Möllendorf-Niehuus, C-117/06, EU:C:2007:596, т. 50 и 51, от 29 юни 2010 г., E и F, C-550/09, EU:C:2010:382, т. 66 и 74 и от 21 декември 2011 г., Afrasiabi и др., C-72/11, EU:C:2011:874, т. 39 и 40).
- 52 Тази широка и недвусмислена формулировка съответно се прилага към всяко предоставяне на икономически ресурс, а следователно и към действие, което произтича от изпълнението на двустранен договор и за което е дадено съгласие в замяна на насрещно плащане (решение от 11 октомври 2007 г., Möllendorf и Möllendorf-Niehuus, C-117/06, EU:C:2007:596, т. 56).
- 53 Освен това от съдебната практика на Съда следва, че понятието „финансови средства и икономически ресурси“ също има широк смисъл, който обхваща активите от всякакво естество, придобити по какъвто и да е начин (вж. по аналогия решение от 29 юни 2010 г., E и F, C-550/09, EU:C:2010:382, т. 69).
- 54 На първо място, запитващата юрисдикция обсъжда хипотезата, при която банка от Съюза трябва да плати на либийска банка, чието наименование е включено в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011, дължими разходи по договор за насрещна гаранция.
- 55 Макар спорът в главното производство да се отнася за плащането на дължимите разходи по договор за насрещна гаранция, който е сключен между две европейски банки, посочената в предходната точка хипотеза все пак може да има значение за разрешаването на спора, тъй като не е изключено исканото от TG плащане на разходите за насрещна гаранция да се отнася и за разходите за гаранция, направени от Sahara Bank в периода, в който наименованието ѝ е било включено в списъка в приложение III към този регламент.
- 56 В случая либийската банка Sahara Bank, за която става въпрос в главното производство, е включена в този списък от 22 март до 2 септември 2011 г., поради което релевантен в това отношение е само посоченият регламент.

- 57 Впрочем само по себе си обстоятелството, че парични суми трябва да се платят на такава банка, независимо на какво основание, вкарва посочената трансакция в приложното поле на член 5, параграф 2 от същия регламент, тъй като по смисъла на тази разпоредба подобна трансакция означава пряко да се предоставят финансови средства на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011.
- 58 Освен това, както посочва генералният адвокат в точка 34 от заключението си, обстоятелството, че тези плащания са част от сделка, характеризираща се с икономически баланс между услугата и насрещната престация за нея, и представляват действия по изпълнение на договор, сключен преди влизането в сила на Регламент № 204/2011, само по себе си не позволява те да бъдат изключени от приложното поле на този регламент и от забраните, които той налага (вж. в този смисъл решение от 11 октомври 2007 г., Möllendorf и Möllendorf-Niehuus, C-117/06, EU:C:2007:596, т. 49 и 62).
- 59 На второ място, запитващата юрисдикция иска да се установи дали е възможно Регламент № 204/2011 да се приложи за плащания, свързани с дължимите разходи по договор за насрещна гаранция и извършени от банка от Съюза към либийска банка, след като наименованието на последната е премахнато от списъка в приложение III към този регламент.
- 60 Такива плащания не могат да съставляват пряко предоставяне на финансови средства по смисъла на член 5, параграф 2 от посочения регламент, тъй като наименованието на получателя на тези финансови средства не е включено в списъка във въпросното приложение III, нито впрочем в списъка в приложение II към същия регламент, за който въведената в тази разпоредба забрана също се отнася.
- 61 Посочените плащания обаче могат да се окажат непряко предоставяне на финансови средства в полза на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011, както в случая е НІВ — бенефициер по банковите гаранции, заради които са сключени разглежданите в главното производство договори за насрещна гаранция, и чието наименование е включено в този списък от 11 март 2011 г. до 29 януари 2014 г., тоест по-специално след премахването на наименованието на Sahara Bank от същия списък.
- 62 Същевременно, за да се приеме, че финансови средства са предоставени непряко на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, е необходимо те впоследствие да могат да бъдат изплатени на това лице или последното да разполага с правомощия да се разпорежда с тези финансови средства, по-специално предвид наличието на правни или финансови връзки между получателя на финансовите средства и такова лице.
- 63 В случая разходите, които ТG дължи на Sahara Bank, представляват насрещната престация за издадените в полза на НІВ банкови гаранции в контекст, в който те е трябвало да бъдат поети от унгарска банка, а именно от SH. Поради своето естество тези разходи съответно не са предназначени за последващо изплащане на НІВ. Освен това от предоставените на Съда материали по делото изобщо не следва, че НІВ е бил свързан със Sahara Bank чрез връзки като описаните в предходната точка. Запитващата юрисдикция обаче трябва да провери дали това действително е така.
- 64 На последно място, плащанията от банка от Съюза на дължимите разходи на либийска банка по договор за насрещна гаранция могат да се считат за използвани в полза на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, по смисъла на член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011 само ако въз основа на договора за банкова гаранция и на договорите за насрещна гаранция тези плащания позволяват пряко или непряко на бенефициера по банковата гаранция, включен в един от тези списъци, да си осигури привеждането ѝ в действие.

- 65 Такава по-специално е хипотезата, в която правото на бенефициера по банковата гаранция да поиска привеждането ѝ в действие изцяло или частично зависи от заплащането на дължимите разходи по един от договорите за насрещна гаранция. В това отношение плащанията по тези разходи е възможно да се разглеждат като използвани в полза на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към посочения регламент.
- 66 Запитващата юрисдикция същевременно трябва да извърши необходимите проверки, позволяващи да се изключи възможността плащанията, извършени от банка от Съюза, а именно от TG, към либийска банка, в случая към Sahara Bank, във връзка с дължимите разходи по договор за насрещна гаранция да се използват — предвид разясненията по отговора, дадени в точки 64 и 65 от настоящото решение — в полза на НІВ.
- 67 На трето място, извършените плащания от банка от Съюза към друга банка от Съюза във връзка с дължими разходи по договор за насрещна гаранция, част от които са предназначени за възстановяване на разходите, платени от последната на либийска банка по друг договор за насрещна гаранция, по принцип не могат да попаднат в приложното поле на член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011 в качеството на финансови средства, предоставени пряко на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент.
- 68 Що се отнася до непрякото предоставяне на финансови средства на такова лице или използването от него на тези финансови средства, приложими са съображенията, изложени в точки 61—66 от настоящото решение.
- 69 С оглед на гореизложените съображения член 5, параграф 2 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че:
- се прилага в положение като разглежданото в главното производство, в което дължими разходи по договор за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на либийска банка, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, и
 - по принцип не се прилага в положение като разглежданото в главното производство, в което дължими разходи по договор за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на либийска банка, чието наименование вече не е включено в списъка в приложение III към посочения регламент, или от банка от Съюза на друга банка от Съюза, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, освен ако — поради правните или финансовите връзки, съществуващи между банката получател на плащането и включеното в този списък образувание — подобно плащане не води до непряко предоставяне на въпросните разходи в полза на това образувание.

Член 12 от Регламент № 204/2011

- 70 Запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали в положение като разглежданото в главното производство член 12 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че както в първоначалната му редакция, така и в редакцията му съгласно Регламент № 45/2014 се прилага, когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени, първо, от банка от Съюза на либийска банка, включена в списъка в приложение III към този регламент, второ, от банка от Съюза на либийска банка, която не е включена в този списък, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, и трето, от банка от Съюза на друга банка от Съюза.

- 71 По същество с член 12 от Регламент № 204/2011, както в първоначалната му редакция, така и в редакцията му съгласно Регламент № 45/2014 се забранява удовлетворяване на всякакви претенции, които са свързани с договори или трансакции, засегнати от въведени със същия регламент мерки.
- 72 Трябва да се подчертае, че в основата на предвидения в този член 12 забранителен механизъм стоят три елемента.
- 73 Първо, изпълнението на договор или трансакция трябва да е било засегнато — пряко или непряко, изцяло или частично — от мерките, въведени с Регламент № 204/2011. Следователно, за да може член 12 от този регламент да се приложи, договърът или трансакцията трябва да са били обект на ограничителни мерки по силата на същия регламент.
- 74 Второ, в член 12 от посочения регламент се забранява удовлетворяването на всякакви претенции, свързани с такива договори или трансакции — например претенция за обезщетение, претенция за компенсация или претенция по гаранция. Поради общия му характер и примерното естество на съдържащия се в него списък с претенции, затвърдено с изрза „включително“, въпросният член 12 обхваща всички видове претенции, свързани с договор или трансакция.
- 75 Трето, претенциите, които е забранено да се удовлетворяват, трябва да бъдат предявени, според първоначална редакция на член 12 от Регламент № 204/2011, от либийското правителство или от лица или образувания, действащи чрез него или от негово име, а според редакцията съгласно Регламент № 45/2014, по-специално от лица, образувания или други органи от Либия, непосочени в приложение II или в приложение III към Регламент № 204/2011.
- 76 В този контекст трябва да се констатира, че плащането на дължими разходи по договори за насрещна гаранция — от първи насрещен гарант на гаранта или от втори насрещен гарант на първия насрещен гарант — по принцип не може да се изключи от приложното поле на член 12 от Регламент № 204/2011.
- 77 Всъщност, от една страна, изпълнението на договор за насрещна гаранция може да бъде засегнато от въведените с този регламент мерки, ако наименованието на бенефициера по насрещната гаранция се окаже включено в списъка в приложение III към посочения регламент, каквото в случая е положението със Sahara Bank за периода от 22 март до 2 септември 2011 г., или ако наименованието на бенефициера по гаранцията, предмет на насрещна гаранция, се окаже включено в този списък, каквото в случая е положението с НІВ за периода от 11 март 2011 г. до 29 януари 2014 г.
- 78 От друга страна, претенцията за плащане на дължими разходи по договор за насрещна гаранция представлява претенция „във връзка с договор“ или претенция „във връзка с договори“ по смисъла на член 12 от Регламент № 204/2011, съответно в първоначалната му редакция и в тази съгласно Регламент № 45/2014.
- 79 Същевременно, за да се окаже такава претенция забранена с член 12 от Регламент № 204/2011, тя непременно трябва да произтича от някое от изброените в този член лица.
- 80 Доколкото се отнася за дължими разходи по договор, с който банка от Съюза става насрещен гарант на либийска банка, претенция за плащане попада в приложното поле на член 12 от този регламент в първоначалната му редакция, при условие че либийската банка може да се счете за образувание, действащо от името на либийското правителство — единствената категория в посочения член, към която такава банка може да спада в случая.

- 81 В това отношение запитващата юрисдикция трябва да извърши необходимите проверки, за да определи дали е възможно да се приеме, че Sahara Bank действа от името на либийското правителство.
- 82 Що се отнася до въведения с Регламент № 45/2014 член 12, параграф 1, буква б) от Регламент № 204/2011, тази разпоредба е приложима в положение като разглежданото в главното производство, тъй като либийската банка, получила насрещна гаранция от банка от Съюза, на практика е лице, образувание или друг орган от Либия, които не са посочени в приложение II или приложение III към този регламент и за които се отнася тази разпоредба.
- 83 Трябва все пак да се отбележи, че съгласно предоставените на Съда материали по делото последните плащания от TG към Sahara Bank по договора за насрещна гаранция, чрез които те са били обвързани, са извършени на 16 юли 2013 г., поради което преценката на приложимостта на член 12 от Регламент № 204/2011 към тези плащания трябва да се направи с оглед на първоначалната редакция на този член.
- 84 Същевременно, доколкото претенцията за плащане се отнася за дължими разходи по договор, с който банка от Съюза дава насрещна гаранция на друга банка от Съюза, не може да се приеме, че предвид формулировката на член 12 от този регламент в първоначалната ѝ редакция последната банка може да се счита за действаща от името на либийското правителство. Тя всъщност събира тези разходи въз основа на клаузите от договор, с който се цели единствено осигуряване на насрещна гаранция за банкова гаранция, предоставена на либийска банка.
- 85 Прилагането на член 12 от посочения регламент в редакцията му съгласно Регламент № 45/2014 е възможно само ако банката от Съюза, която претендира плащането на дължими разходи по договор за насрещна гаранция от друга банка от Съюза, е лице, за което се отнася член 12, параграф 1, буква в) от Регламент № 204/2011, а именно, лице, образувание или орган, действащи от името на някое от лицата, образуванията или някой от органите, посочени в същия параграф 1, буква а) или б). Необходимо е съответно тази банка от Съюза да действа или от името на лице, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, като например НІВ в разглежданото дело в главното производство, или от името на лице, образувание или орган от Либия, или от името на либийското правителство.
- 86 Впрочем при последователност от договори, формирана от банкова гаранция и две насрещни гаранции, по принцип не може да се приеме, че ако банка от Съюза събира дължими разходи по договор за насрещна гаранция, който я обвързва с друга банка от Съюза, то тя действа от името на гаранта или бенефициера по банковата гаранция. Договорът за насрещна гаранция, като разглеждания в главното производство, всъщност е договор, който е сключен между наредител и насрещен гарант и с който последният се задължава едностранно и неотменимо да плати определена сума на бенефициер, при първо поискване от последния, без правоотношението в основата на този договор да бъде разглеждано. Плащането на дължимите разходи по договор за насрещна гаранция от наредителя на насрещния гарант съответно има за цел последният да получи възнаграждение за предоставената от него услуга на наредителя, издавайки насрещната гаранция. Следователно, получавайки това плащане, насрещният гарант не може да се счита за действащ от името на гаранта или бенефициера по банковата гаранция, за която съответно е издадена насрещна гаранция.
- 87 Поради това член 12 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че:
- се прилага в първоначалната си редакция, когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на либийска банка, включена в списъка в приложение III към този регламент, и от банка от Съюза на либийска банка, която не е включена в този списък, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се

ползва включено в този списък образувание, при условие че либийската банка се счита за образувание, действащо от името на либийското правителство, което обстоятелство запитващата юрисдикция трябва да провери,

- не се прилага в редакцията си съгласно Регламент № 45/2014, когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на либийска банка, включена в списъка в приложение III към този регламент, и от банка от Съюза на либийска банка, която не е включена в този списък, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, щом като тези разходи са били платени преди влизането в сила на посочения регламент, и
- не се прилага нито в първоначалната си редакция, нито в тази съгласно Регламент № 45/2014, когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на друга банка от Съюза.

Член 9 от Регламент № 204/2011

- 88 Запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 9 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че може да се приложи за плащанията на разходи като дължимите по различните договори, разглеждани в главното производство.
- 89 Съгласно същия член 9 член 5, параграф 2 от този регламент не се прилага за добавянето към замразени сметки на плащания, дължими по договори, споразумения или задължения, сключени или възникнали преди датата, на която физическо или юридическо лице, образувание или орган по същия член 5 е бил/о посочен/о от Комитета по санкциите, Съвета за сигурност или Съвета, при условие обаче че тези плащания са замразени в съответствие с член 5, параграф 1 от посочения регламент.
- 90 Следователно разпоредбите на член 9 от Регламент № 204/2011 се отнасят единствено за плащанията, извършени към лица, чието наименование е включено в списъка в приложение II от този регламент или в списъка в приложение III към същия.
- 91 В случая бенефициерът по банковата гаранция, а именно НІВ, не е получил никакво плащане по договора за банкова гаранция, от който се ползва, след включването на наименованието му в списъка в приложение III към Регламент № 204/2011. Освен това разходите на банката гарант, в случая Sahara Bank, по учредяването на тази гаранция са ѝ били заплащани от банката насрещен гарант, а именно TG, само в периода, в който наименованието ѝ не е било включено в списъка в това приложение.
- 92 При такива обстоятелства член 9 от този регламент съответно не може да се приложи.
- 93 Поради това член 9 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се приложи за плащанията на разходи като дължимите по различните договори, разглеждани в главното производство.

Член 17, параграф 1 от Регламент 2016/44

- 94 Запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 17, параграф 1 от Регламент 2016/44 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага в положение като разглежданото в главното производство, в което окончателното изчисляване на разходите за насрещна гаранция, дължими от банка от Съюза на друга банка от Съюза, се извършва след влизането в сила на този регламент.

- 95 Съгласно член 26 от Регламент 2016/44 последният влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, а именно на 20 януари 2016 г.
- 96 Трябва да се отбележи, че разпоредбите на член 17, параграф 1 от този регламент по същество съответстват на тези на член 12, параграф 1 от Регламент № 204/2011 в редакцията му съгласно Регламент № 45/2014.
- 97 В случая всички плащания от TG в полза на Sahara Bank са извършени при действието на Регламент № 204/2011 и за тях не могат да се приложат разпоредбите от Регламент 2016/44.
- 98 Плащанията във връзка с дължимите разходи по договора за насрещна гаранция, обвързващ SH и TG, обаче попадат в приложното поле на Регламент 2016/44, тъй като окончателното изчисляване и последващото плащане на тези разходи все още не са били извършени към момента на влизане в сила на посочения регламент.
- 99 Поради това член 17, параграф 1 от Регламент 2016/44 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за разходите за насрещна гаранция, дължими от банка от Съюза на друга банка от Съюза в положение като разглежданото в главното производство, в което окончателното изчисляване се извършва след влизането в сила на този регламент.

По съдебните разноски

- 100 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 204/2011 на Съвета от 2 март 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия трябва да се тълкува в смисъл, че:
- се прилага в положение като разглежданото в главното производство, в което дължими разходи по договор за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Европейския съюз на либийска банка, чието наименование е включено в списъка в приложение III към този регламент, и
 - по принцип не се прилага в положение като разглежданото в главното производство, в което дължими разходи по договор за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на либийска банка, чието наименование вече не е включено в списъка в приложение III към посочения регламент, или от банка от Съюза на друга банка от Съюза, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, освен ако — поради правните или финансовите връзки, съществуващи между банката получател на плащането и включеното в този списък образувание — подобно плащане не води до непряко предоставяне на въпросните разходи в полза на това образувание.

- 2) Член 12 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че:
- се прилага в първоначалната си редакция, когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Европейския съюз на либийска банка, включена в списъка в приложение III към този регламент, и от банка от Съюза на либийска банка, която не е включена в този списък, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, при условие че либийската банка се счита за образувание, действащо от името на либийското правителство, което обстоятелство запитващата юрисдикция трябва да провери,
 - не се прилага в редакцията си съгласно Регламент (ЕС) № 45/2014 на Съвета от 20 януари 2014 г., когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на либийска банка, включена в списъка в приложение III към този регламент, и от банка от Съюза на либийска банка, която не е включена в този списък, когато от предоставената от либийската банка банкова гаранция се ползва включено в този списък образувание, щом като тези разходи са били платени преди влизането в сила на посочения регламент, и
 - не се прилага нито в първоначалната си редакция, нито в тази съгласно Регламент № 45/2014, когато дължими разходи по договори за насрещна гаранция трябва да бъдат платени от банка от Съюза на друга банка от Съюза.
- 3) Член 9 от Регламент № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се приложи за плащанията на разходи като дължимите по различните договори, разглеждани в главното производство.
- 4) Член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/44 на Съвета от 18 януари 2016 година за ограничителни мерки с оглед на положението в Либия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 204/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за разходите за насрещна гаранция, дължими от банка от Европейския съюз на друга банка от Съюза в положение като разглежданото в главното производство, в което окончателното изчисляване се извършва след влизането в сила на този регламент.

Подписи